

РЕШЕНИЕ

№ 62

гр. Пещера, 20.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕЩЕРА, III НАК. СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: РОСИЦА ИЛ. В.ЕВА

при участието на секретаря Евелина Н. Генинска
като разгледа докладваното от РОСИЦА ИЛ. В.ЕВА Административно
наказателно дело № 20235240200109 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Е. Р. О., ЕГН *****, с адрес: гр. Пещера, ***, чрез адв. К. У. от АК – Пазарджик, против Наказателно постановление № 22-0315-000061/20.02.2023 г., издадено от Началника на РУ - Пещера към ОДМВР - Пазарджик, в частта, с която на жалбоподателя Е. Р. О. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. (двеста лева), на основание чл. 179, ал. 6, т. 2 от ЗДвП, за извършено нарушение по чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

В жалбата са изложени подробни съображения за неправилност и незаконосъобразност на наказателното постановление (НП) в атакуваната му част. Формулирано е искане за отмяна на НП в обжалваната част. Претендират се разноски.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя - адв. К. У. поддържа жалбата, излага съображения за незаконосъобразност на НП в обжалваната част и моли за отмяна на НП в атакуваната част.

Въззиваемата страна – административнонаказващият орган Началникът на РУ - Пещера при ОДМВР – Пазарджик, редовно призован, не се явява и не

изпраща процесуален представител в съдебно заседание. Депозира писмено становище, в което излага традиционните бланкетни съображения за правилност, обоснованост и законосъобразност на НП и моли за потвърждаването му. Със съпроводително писмо, с което изпраща жалбата и административнонаказателната преписка, релевира възражение за прекомерност на претендираното от насрещната страна адвокатско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид изложеното в жалбата, становищата на страните и след като анализира събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

На 03.02.2023 г., в 08:15 часа, в гр. Пещера на ул. „Михаил Такев“, жалбоподателят Е. Р. О. управлявал лек автомобил „Ауди А6“, с рег. № СВ0155РС, негова лична собственост. Автомобилът бил спрян за проверка до хотел „Домейн Пещера“, в посока центъра на гр. Пещера, от свид. К. Г. С. – младши автоконтрольор в РУ – Пещера при ОДМВР – Пазарджик. В хода на проверката контролният орган констатира, че жалбоподателят не носи контролния талон към СУМПС, нито свидетелството за регистрация на моторното превозно средство (МПС), което управлява. Свидетелят К. С. не разполагал с уред за измерване светлопропускливостта на стъклата на автомобила, но след оглед на автомобила приел, че предните странични стъкла и предното обзорно стъкло на управлението от жалбоподателя лек автомобил „Ауди А6“, с рег. № СВ0155РС, осигуряващи видимостта на водача към пътя, са облепени с тъмно фолио, което намалява прозрачността им. Провереният счел, че така е нарушено качеството на предните странични стъкла и предното обзорно стъкло на автомобила и при натрошаване парчетата да са такива, че рискът от нараняване да е минимален. По този начин била нарушена системата за пасивна безопасност на превозното средство. Тези факти били приети за значителна техническа неизправност на процесното МПС по смисъла на чл. 10, ал. 1, т. 6, б. „в“, предл. 3 от ППЗДвП във връзка с правило № 43 на Икономическата комисия за Европа на ООН за единни условия относно одобряване на безопасни стъкла и материали от стъкло, приложимо на основание Решение 97/836/ЕО на Съвета от 27.11.1997 г. с оглед присъединяването на Европейската общност към споразумението на Икономическа комисия за Европа на ООН за

приемане на единни технически предписания за колесните превозни средства, оборудване и части, които могат да се монтират и/или използват на колесните превозни средства и условия за взаимно признаване на одобренията, получени въз основа на тези предписания.

За констатираните обстоятелства свид. К. С., в присъствието на свид. А. Т. – полицаи в РУ – Пещера (свидетел-очевидец при установяване на нарушението) и на нарушителя Е. О., съставил Акт за установяване на административно нарушение (АУАН), серия ГА, № 880255/03.02.2023 г. Актосъставителят квалифицирал нарушенията по чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП и чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Актът бил надлежно предявен на жалбоподателя, който го подписал с изявлението „имам възражения“, без да изложи конкретни такива. На жалбоподателя бил връчен срещу подпис препис от АУАН. В срока по чл. 44 от ЗАНН жалбоподателят не депозирал писмени възражения срещу АУАН.

Въз основа на съставения АУАН било издадено процесното НП, с което на жалбоподателя Е. Р. О. са наложени административни наказания, както следва: за извършено нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 2 от ЗДвП, е наложено наказание „глоба“ в размер на 10 лв.; за извършено нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 3 от ЗДвП, е наложено наказание „глоба“ в размер на 10 лв. и за извършено нарушение по чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, на основание чл. 179, ал. 6, т. 2 от ЗДвП, е наложено наказание „глоба“ в размер на 200 лв. Наказателното постановление било връчено на жалбоподателя на 12.07.2023 г. Същото е обжалвано само в частта, в която на основание чл. 179, ал. 6, т. 2 от ЗДвП, на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв., за извършено нарушение по чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, поради което само в тази част е предмет на съдебен контрол.

Гореописаната фактическа обстановка се установява от доказателствената съвкупност по делото, включваща писмените доказателства, приложени по административнонаказателната преписка, надлежно приобщени по делото и събраните в хода на съдебното производство писмени и гласни доказателства.

Разпитан като свидетел актосъставителят К. С. потвърждава авторството на АУАН и направените в него констатации. Същият твърди, че

при проверката предното обзорно стъкло и предните странични стъкла на процесния автомобил са били облепени с фолио. От своя страна свид. А. Т., присъствал при извършване на проверката, сочи, че видял, че предните странични стъкла на автомобила са затъмнени, но не е сигурен дали са били фабрично затъмнени или върху тях е било поставено фолио. Същият сочи, че предните странични стъкла на автомобила изглеждали по-тъмни от обичайното и затова колегата му свид. К. С. съставил АУАН на жалбоподателя. И двамата заявяват, че не са разполагали с уред за измерване светлопропускливостта на стъклата на процесния автомобил.

В хода на съдебното следствие е разпитана и свид. Емине Османова О. (майка на жалбоподателя), която е категорична в твърдението си, че към процесната дата предното обзорно стъкло и предните странични стъкла на процесния автомобил не са били облепени с фолио.

От заключението на извършената по делото съдебна автотехническа експретиза, което съдът кредитира като обективно, обосновано и компетентно изготвено от вещото лице, се установява, че предните странични и панорамното стъкло на процесния автомобил не са облепени с фолио. Стъклата са сертифицирани за съответствие с изискванията на Правило № 42 на ЕИК в Белгия („Е6“) с удостоверение № 043 R-00083. Автомобилът е оборудван фабрично с топлоизолиращи стъкла, тонирани с тонирана ивица в горния край на предно стъкло, което се отнася до всички стъкла. Вещото лице е посочило, че при огледа на автомобила не са установени следи от поставено и впоследствие премахнато фолио на предното обзорно стъкло и на предните странични стъкла на лек автомобил „Ауди А6“, с рег. № СВ0155РС.

Съдът не кредитира показанията на свид. К. С. в частта, в която твърди, че върху предното обзорно стъкло и предните странични стъкла на управлявания от жалбоподателя автомобил е било поставено фолио, тъй като в тази им част са изолирани и неподкрепени от останалите доказателствени източници по делото. Съдът дава вяра на показанията на свид. К. С. в останалата им част, тъй като в същата намират опора в показанията на свид. А. Т., който дава последователни и логични сведения относно проверката. Поради това съдът намира показанията на последния като достоверни и правдиви и им дава вяра. Като такива съдът преценя и показанията на свид. Емине О., въпреки възможната ѝ заинтересованост от изхода на делото,

доколкото изложеното от нея кореспондира със заключението на извършената по делото съдебна автотехническа експертиза и не се опровергава от казаното от свид. А. Т..

Съдът кредитира и приложените по делото писмени доказателства, приобщени на основание чл. 283 от НПК, като относими към предмета на доказване по делото.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, изхожда от процесуално легитимирана страна и е насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН в това производство районният съд следва да провери законността на обжалваното наказателно постановление, т.е. дали правилно е приложен материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН.

Обжалваното НП е издадено от компетентен орган – Началника на РУ-Пещера при ОДМВР-Пазарджик, а АУАН е съставен от оправомощено за това лице – свид. К. Г. С., заемащ длъжността „младши автоконтрольор“ при РУ - Пещера към ОДМВР - Пазарджик. Компетентността на актосъставителя и административнонаказващия орган, издал процесното НП, следва от представената по делото Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи.

АУАН и НП са издадени при спазване на давностните срокове по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН.

При съставяне на АУАН, а впоследствие при издаване на обжалваното НП в атакуваната част, не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до нарушаване правото на защита на жалбоподателя. Спазени са разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. В АУАН и НП са посочени датата и мястото на извършване на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, пълно, точно, ясно и в достатъчна степен е индивидуализирано вмененото на въззивника административно нарушение, позволяващо на жалбоподателя да разбере в какво е обвинен и срещу какви факти да се

защитава.

Съгласно чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП движещите се по пътя пътни превозни средства трябва да бъдат технически изправни, а според разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 6, буква „в“ от Правилника за прилагане на Закона за движението по пътищата (ППЗДвП), във връзка с Правило № 43 на Икономическата комисия за Европа на ООН за единни технически предписания за одобряване на материалите за безопасно остъкляване и техния монтаж на превозните средства, моторното превозно средство е технически неизправно когато има счупени или повредени външни стъкла или стъкла, които не отговарят на съответните изисквания на стандартизационните документи.

Законодателят не е посочил кои са стандартизационните документи, но от факта, че в чл. 9 от ППЗДвП сочи, че се разрешава движението на пътно превозно средство по пътищата, ако то отговаря на определените от производителя изисквания за експлоатация, на изискванията на ППЗДвП и на наредбите по чл. 8, ал. 3 и чл. 36, ал. 3 от ЗДвП, следва, че именно в тези актове (респективно актове, към които те препращат) са и съответните стандарти.

Съгласно чл. 179, ал. 6 от ЗДвП, санкциите, предвидени за водач, който управлява технически неизправно пътно превозно средство са диференцирани в три точки, в зависимост от естеството на констатираните неизправности като са предвидени различни по тежест административни наказания за незначителни, значителни и опасни неизправности - понятия, дефинитивно определени в § 6, т. 71, 72 и 73 от ДР на ЗДвП.

Според § 6, т. 72 от ДР на ЗДвП „значителни неизправности“ включително при укрепването на товара, са откритите по време на проверка неизправности, които могат да засегнат безопасността на превозното средство или да имат въздействие върху околната среда, или да породят риск за други участници в движението по пътищата, както и други по-значителни несъответствия.

Още по - детайлно съдържание на понятието „значителна неизправност“ се съдържа в чл. 37, ал. 3 от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. за периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства, съгласно който значителни са неизправностите, които оказват

отрицателно въздействие върху безопасността на превозното средство или оказват въздействие върху околната среда, или пораждат риск за участниците в движението, както и по-значителните несъответствия с експлоатационните характеристики и конструкцията на превозното средство. Поставянето на тъмно фолио на предното обзорно стъкло и на предните странични стъкла на автомобил (за разлика от фабричното потъмняване) редуцира прозрачността на стъклата и съставлява техническа неизправност на автомобила, респ. в този случай стъклата не отговарят на съответните изисквания на стандартизационните документи. Това несъмнено оказва отрицателно въздействие върху безопасността на превозното средство и поражда риск за участниците в движението.

Безспорно е по делото, че на посочените в АУАН и НП дата, време и място жалбоподателят Е. О. е управлявал лек автомобил „Ауди А6“, с рег. № СВ0155РС.

Спорът по делото е дали към момента, в който жалбоподателят е бил спрян за проверка, предните странични стъкла и предното обзорно стъкло на управлявания от него лек автомобил „Ауди А6“ са били облепени с тъмно фолио, което е довело до значителна техническа неизправност на автомобила.

Съдът намира, че от събраните по делото писмени и гласни доказателства, не се установява по безспорен и категоричен начин въззивникът да е извършил вмененото му административно нарушение по чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Полицейските служители К. С. и А. Т. не са разполагали с уред, с който да измерят светлопропускливостта на стъклата на процесния автомобил, не са онагледили по никакъв начин автомобила по време на проверката, а отделно от това показанията им не са еднопосочни относно това, че предните странични стъкла и предното обзорно стъкло на управлявания от жалбоподателя лек автомобил „Ауди А6“ са били облепени с тъмно фолио. Свид. К. С. твърди, че върху предните странични стъкла и предното обзорно стъкло на процесния автомобил е имало поставено фолио, а свид. А. Т. заявява, че при огледа на автомобила само предните странични стъкла на моторното превозно средство били затъмнени, като изрично уточнява, че не знае дали това се дължи на факта, че стъклата са фабрично затъмнени или на това, че върху тях е имало поставено фолио. От друга страна, от съвкупния анализ на показанията на свид. Емине О. и извършената

по делото съдебна автотехническа експертиза се установява, че стъклата на процесния автомобил не са били облепени с фолио. Според експертното заключение стъклата на автомобила са сертифицирани за съответствие с изискванията на Правило № 42 на ЕИК в Белгия („Е6“) с удостоверение № 043R-00083, като автомобилът е оборудван фабрично с топлоизолиращи стъкла, тонирани с тонирана ивица в горния край на предно стъкло, което се отнася до всички стъкла. Вещото лице е посочило, че при извършения от него личен оглед на автомобила е установило, че предните странични и панорамното стъкло на лек автомобил „Ауди А6“, с рег. № СВ0155РС, не са облепени с фолио, както и че няма следи от поставено и впоследствие премахнато фолио на предното обзорно стъкло и на предните странични стъкла на автомобила.

Предвид гореизложеното, съдът приема, че фактическите обстоятелства, отразени в АУАН и НП, относно значителната техническа неизправност на автомобила, изразяваща се в поставено тъмно фолио на предното обзорно стъкло и на предните странични стъкла на автомобила, не са достоверно отражение на действителността. От показанията на свидетелите А. Т. и Емине О. и извършената съдебна автотехническа експертиза не се установява да е била налице намалена прозрачност на предните странични стъкла и предното обзорно стъкло на процесното моторно превозно средство чрез поставяне на тъмно фолио (хипотеза, различна от фабричното потъмняване). Следователно обективната оценка на събрания доказателствен материал обоснова извода за недоказаност на вмененото на въззивника административно нарушение, доколкото по делото не се установи по несъмнен начин да е било поставено тъмно фолио на предното обзорно стъкло и на предните странични стъкла на автомобила към момента на проверката, т.е. не е установен правопораждащият неизправността на процесния автомобил факт – допълнителното затъмняване на стъклата с фолио. Самият начин на установяване на нарушението от страна на полицейските служители (без използване на конкретен уред за измерване светлопропускливостта на стъклата) поставя под съмнение извода на актосъставителя и административнонаказващия орган за наличието на извършено нарушение по чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. В процесния случай от извършената по делото съдебна автотехническа експертиза се установява, че автомобилът е фабрично с топлоизолиращи стъкла, както и че предните

странични стъкла и предното обзорно стъкло на процесния автомобил са фабрично тонирани с тонирана ивица в горния край на предно стъкло, а не е поставено върху тях от жалбоподателя фолио. Следователно установеното затъмняване на стъклата не се дължи на поставено фолио, което отрича извода за наличие на техническа неизправност на процесното МПС. След като автомобилът е с произведени и монтирани в заводски условия стъкла не може да се приеме, че със затъмнението видимостта е ограничена по някакъв начин.

По гореизложените съображения съдът намира, че жалбоподателят не е извършил вмененото му административно нарушение по чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и отговорността му е незаконосъобразно ангажирана по този административен състав. Това налага извода, че НП е незаконосъобразно в частта си по т. 3, с която на основание чл. 179, ал. 6, т. 2 от ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. за извършено нарушение по чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и като такова следва да бъде отменено в тази част.

По разноските:

Съгласно чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство, страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК.

Отговорността за разноски по АПК е регламентирана въз основа на общия принцип, че разноските се понасят и плащат от страната, чието искане е отхвърлено. Съгласно чл. 143 от АПК когато съдът отмени обжалвания административен акт или откаже да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ.

При този изход на правния спор, право на разноски има жалбоподателят. Същият своевременно е направил искане за присъждане на сумата в размер на 700 лв., от които: 300 лв. – разноски за депозит за извършената съдебна автотехническа експертиза и 400 лв. – разноски за адвокатско възнаграждение. За реалното заплащане в брой на претендираното адвокатско възнаграждение жалбоподателят е представил писмени доказателства по делото (договор за правна защита и съдействие). Направеното в съпроводителното писмо от административнонаказващия

орган възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно, тъй като претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение е в минималния размер, предвиден в чл. 18, ал. 2 във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Ето защо, в полза на жалбоподателя Е. О. следва да бъде присъдена сумата в размер на 700 лв., представляваща сторени в съдебното производство разноски за експертиза и за адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-0315-000061/20.02.2023 г., издадено от Началника на РУ - Пещера към ОДМВР - Пазарджик, в частта, с която на жалбоподателя Е. Р. О., ЕГН *****, с адрес: гр. Пещера, ***, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. (двеста лева), на основание чл. 179, ал. 6, т. 2 от ЗДвП, за извършено нарушение по чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА ОДМВР – Пазарджик, с административен адрес: гр. Пазарджик, пл. „Съединение“ № 3, да заплати на Е. Р. О., ЕГН *****, с адрес: гр. Пещера, ***, на основание 63д, ал. 1 от ЗАНН, сумата в размер на 700 лв. (седемстотин лева), представляваща разноски за експертиза и за адвокатско възнаграждение по делото.

Решението подлежи на обжалване в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд - Пазарджик.

Съдия при Районен съд – Пещера: _____